

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS BESLUT (andra avdelningen)

den 24 september 2019*

”Talan om ogiltigförklaring – Statligt stöd – Stödordning som Italien har infört till förmån för leverantörer av social- och hälsovårdstjänster – Kostnader i samband med personalens frånvaro på grund av mammaledighet och vård av familjemedlemmar som befinner sig i en beroendeställning – Bidrag som betalas ut av staten till privata företag – Beslut att inte göra invändningar – Innebär ingen konkurrensnackdel – Villkoret direkt berörd ej uppfyllt – Avvisning”

I mål T-491/17,

Istituzione pubblica di assistenza e beneficenza ”Opere Pie d’Onigo”, Pederobba (Italien), företrätt av advokaten G. Maso,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företräd av L. Armati och D. Recchia, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 27 mars 2017 att inte göra några invändningar mot den stödordning som Italien har infört till förmån för vissa privata leverantörer av social- och hälsovårdstjänster (statligt stöd SA.38825 (2016/NN)) (EUT C 219, 2017, s. 1),

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen),

sammansatt av M. Prek, ordförande, och domarna F. Schalin (referent) och M.J. Costeira,

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

* Rättegångsspråk: italienska.

Beslut

Bakgrund till tvisten

- 1 Sökanden, Istituzione pubblica di assistenza e beneficenza "OPERE Pie d'Onigo", är ett italienskt självständigt offentligt organ utan vinstsyfte som har status som ett offentligt organ för bistånd och välgörenhet (nedan kallat offentligt biståndsorgan) och som tillhandahåller social- och hälsovårdstjänster till exempelvis äldre eller funktionsnedsatta. Den 20 maj 2014 mottog Europeiska kommissionen ett klagomål från sökanden, vilken senare har fått stöd av andra självständiga offentliga organ utan vinstsyfte, offentliga biståndsorgan eller offentliga företag som tillhandahåller personliga tjänster (offentliga tjänsteföretag) (nedan kallade klagandena). Nitton av dessa har sitt säte i Veneto (Italien).
- 2 Det angavs i klagomålen att endast privata tillhandahållare av social- och hälsovårdstjänster, till skillnad från självständiga offentliga organ utan vinstsyfte såsom offentliga biståndsorgan och offentliga tjänsteföretag, omfattades av följande nationella system (nedan kallade de aktuella nationella åtgärderna)
 - möjlighet att genom det försäkringssystem som förvaltas av Istituto nazionale per la previdenza sociale (nationella socialförsäkringsinstitutet, Italien, nedan kallat INPS) få ersättning för de kostnader som föreskrivs i bestämmelserna om skydd och stöd vid moderskap och faderskap i decreto legislativo n. 151 – Testo unico delle disposizioni legislative in materia di tutela e sostegno della maternità e della paternità, a norma dell'articolo 15 della legge 8 marzo 2000, n. 53 (lagstiftningsdekret nr 151, med den konsoliderade lydelsen av bestämmelserna om skydd och stöd vid moderskap och faderskap, med tillämpning av artikel 15 i lag nr 53 av den 8 mars 2000) av den 26 mars 2001 (ordinarie tillägg till GURI nr 93 av den 26 april 2001, s.1), och
 - återbetalning av de kostnader arbetsgivarna har till följd av den ledighet anställda har rätt till för att bistå familjemedlemmar med en allvarlig funktionsnedsättning enligt artikel 33 i legge n. 104 – Legge quadro per l'assistenza, l'integrazione sociale e i diritti delle persone handicappate (lag nr 104, ramlag för vård, social integration och rättigheter för personer med funktionsnedsättning) av den 5 februari 1992 (GURI nr 39 av den 17 februari 1992 – ordinarie tillägg till GURI nr 30) och den betalda ledighet på två år som föreskrivs i artikel 42.5 i lagstiftningsdekret nr 151 (artikel 33 i lag nr 104) och andra typer av ledighet (lagstiftningsdekret nr 151, i dess lydelse enligt lagstiftningsdekret nr 115 av den 23 april 2003).
- 3 Enligt klagandena ansvarade de offentliga biståndsorgan och de offentliga tjänsteföretag som de företrädde direkt för de kostnader som motsvarade de aktuella nationella åtgärderna, utan att de hade möjlighet att bidra till INPS och att erhålla motsvarande förmåner (mammaledighet och pappaledighet) och utan att få någon ersättning från INPS (och slutligen från staten) för andra typer av ledighet. Enligt dem medförde denna situation en selektiv fördel och utgjorde statligt stöd till förmån för privata leverantörer av social- och hälsovårdstjänster, i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
- 4 Klagandena gjorde dessutom gällande att de – även om de historiskt sett hade ansetts vara offentliga organ, som stod under statlig tillsyn för att kontrollera att de förvaltades lagenligt och korrekt och för att undvika att deras tillgångar skingrades – i själva verket var självständiga självfinansierande organ och följaktligen skulle anses som privaträttsliga subjekt. De angav att den italienska staten måste ändra deras status och ge dem möjlighet att omfattas av det system för social trygghet som är baserat på försäkringen, det vill säga det system som förvaltas av INPS.
- 5 Klagandena invände med andra ord mot att offentliga och privata leverantörer av sociala tjänster behandlades olika i fråga om huruvida vissa förmåner som beviljades anställda täcktes av försäkringen och mot att den italienska staten kvalificerade dem som offentliga organ och inte som privata enheter.

- 6 Genom skrivelser av den 6 och den 8 augusti 2014 översände kommissionen de icke-konfidentiella versionerna av klagomålen till de italienska myndigheterna. De italienska myndigheterna svarade genom skrivelse av den 25 september 2014. Kommissionen begärde ytterligare upplysningar den 10 december 2014. Den 7 maj 2015 begärde kommissionen per telefon att de italienska myndigheterna skulle lämna ytterligare upplysningar. De italienska myndigheterna svarade genom skrivelse av den 5 juni 2015. Genom skrivelse av den 5 augusti 2015 sände kommissionen en ny begäran om upplysningar till de italienska myndigheterna, vilken besvarades av de italienska myndigheterna genom skrivelse av den 12 oktober 2015.
- 7 Den 16 mars 2016 sände kommissionen en skrivelse med en preliminär bedömning till klagandena, i vilken den drog slutsatsen att den aktuella åtgärden inte utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Klagandena svarade den 13 och den 22 april 2016 genom att lämna fler upplysningar och genom att begära att kommissionen skulle ompröva sin ståndpunkt. Genom skrivelse av den 19 maj 2016 bekräftade kommissionen sin preliminära bedömning enligt vilken den aktuella åtgärden inte utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Genom skrivelse av den 26 maj 2016 begärde klagandena att kommissionens preliminära konstateranden skulle skrivas ned i ett formellt beslut. Kommissionen antog följaktligen beslut C(2017) 1939 final av den 27 mars 2017 om det statliga stödet SA.38825 "Statligt stöd som påstås gynna privata leverantörer av social- och hälsovårdstjänster" (nedan kallat det angripna beslutet). Eftersom kriterierna i artikel 107 FEUF för att kvalificera en åtgärd som statligt stöd är kumulativa, tog kommissionen endast slutgiltigt ställning till selektivitetskriteriet och uttalade sig, för fullständighetens skull, om huruvida det förelåg en fördel, innan den konstaterade att nämnda åtgärder inte utgjorde statligt stöd.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 8 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 1 augusti 2017 har sökanden väckt förevarande talan.
- 9 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 9 november 2017 framställde kommissionen, med stöd av artikel 130.1 i tribunalens rättegångsregler, en invändning om rättegångshinder.
- 10 På grund av detta vilandeförklarades de ansökningar om intervention till stöd för sökandens yrkanden som ingetts av Ipab di Vicenza den 13 oktober 2017, av Ipab Casa Gino e Pierina Marani den 23 oktober 2017, av Ipab Centro Residenziale per Anziani di Cittadella den 9 november 2017 och av Azienda Pubblica dei Servizi alla Persona "Grimani Buttari – residenze per Anziani in Osimo" den 10 november 2017, och den ansökan om intervention till stöd för kommissionens yrkanden som ingetts av Republiken Italien den 22 november 2017, i enlighet med artikel 144.3 i rättegångsreglerna.
- 11 Den 5 januari 2018 inkom sökanden med sitt yttrande över invändningen om rättegångshinder.
- 12 Genom beslut av ordföranden på tribunalens andra avdelning den 13 april 2018 vilandeförklarades förfarandet i enlighet med artikel 69 b i rättegångsreglerna till dess att domstolen slutligt avgjort de förenade målen Scuola Elementare Maria Montessori/kommissionen, kommissionen/Scuola Elementare Maria Montessori och kommissionen/Ferracci, som registrerats under målnumren C-622/16 P–C-624/16 P.
- 13 Genom dom av den 6 november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/kommissionen, kommissionen/Scuola Elementare Maria Montessori och kommissionen/Ferracci (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873), fastställde domstolen att talan kunde tas upp till sakprövning i nämnda mål på grundval av artikel 263 fjärde stycket sista delen av meningen FEUF.

- 14 Som en åtgärd för processledning av den 7 november 2018 anmodade tribunalen parterna att för tribunalen uppge vilka konsekvenser de ansåg att domen av den 6 november 2018, *Scuola Elementare Maria Montessori/kommissionen, kommissionen/Scuola Elementare Maria Montessori och kommissionen/Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873) hade för förevarande mål. Kommissionen och sökanden besvarade tribunalens fråga den 19 respektive den 23 november 2018.
- 15 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara det angripna beslutet
 - fastställa att det finns en andra åtgärd för statligt stöd, nämligen den som endast ger privata aktörer som erbjuder social- och hälsovårdstjänster möjlighet att dra fördel av det försäkringssystem som förvaltas av INPS med avseende på de kostnader som föreskrivs i bestämmelserna om skydd och stöd vid moderskap och faderskap,
 - fastställa att en av åtgärderna för statligt stöd eller båda åtgärderna kan undanröjas genom lagändringar,
 - fastställa att de två ovannämnda åtgärderna utgör statligt stöd, eftersom de villkor som ska vara uppfyllda för att ett statligt stöd ska föreligga i den mening som avses i artikel 107 FEUF är uppfyllda, vilka kommissionen har undersökt i sina två preliminära yttranden av den 16 mars och den 19 maj 2016 och vilka inte har behandlats i det angripna beslutet, och
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 16 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- avvisa talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 17 Enligt artikel 130.1 och 130.7 i rättegångsreglerna kan tribunalen, om svaranden begär det, meddela beslut i fråga om rättegångshinder eller tribunalens behörighet utan att själva saken prövas.
- 18 Eftersom kommissionen i förevarande mål har yrkat att tribunalen ska meddela beslut i fråga om rättegångshinder och tribunalen anser sig ha tillräckliga upplysningar genom handlingarna i målet, beslutar tribunalen att meddela beslut i frågan utan vidare handläggning.
- 19 Kommissionen har i sin invändning om rättegångshinder gjort gällande att de faktiska och rättsliga omständigheter som sökanden har åberopat inte på ett konsekvent och begripligt sätt framgår av innehållet i ansökan och att yrkandena överskrider föremålet för en talan om ogiltigförklaring. Kommissionen har även hävdat att talan inte kan tas upp till sakprövning enligt artikel 263 fjärde stycket sista delen av meningen FEUF.
- 20 Sökanden har bestritt kommissionens argument. Sökanden har gjort gällande att ansökan är tillräckligt klar och att tribunalen kan slå fast att de aktuella nationella åtgärderna utgör statligt stöd, även om kommissionen i det angripna beslutet endast uttalade sig om selektivitetskriteriet och, för fullständighetens skull, om kriteriet som avser huruvida det förelåg en fördel i den mening som avses i artikel 107 FEUF. Sökanden har gjort gällande att talan kan tas upp till sakprövning med hänsyn till artikel 263 fjärde stycket sista delen av meningen FEUF. Det angripna beslutet är nämligen en regleringsakt som inte medför genomförandeåtgärder som direkt påverkar sökandens rättsliga

ställning. Sökanden har i detta avseende hänvisat till domen av den 6 november 2018, *Scuola Elementare Maria Montessori/kommissionen, kommissionen/Scuola Elementare Maria Montessori och kommissionen/Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873).

- 21 Tribunalen anser att det är lämpligt att först pröva huruvida talan kan tas upp till sakprövning enligt artikel 263 fjärde stycket sista delen av meningen FEUF, innan den, i förekommande fall, undersöker kommissionens övriga invändningar om rättegångshinder. Såsom anges i punkt 20 ovan framgår det av nämnda bestämmelse att alla fysiska eller juridiska personer får väcka talan mot en regleringsakt som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder. Med hänsyn till omständigheterna i förevarande fall anser tribunalen att det är lämpligt att först pröva om villkoret att sökanden ska vara direkt berörd är uppfyllt för att därefter, i förekommande fall, pröva om de övriga villkoren i artikel 263 fjärde stycket sista delen av meningen FEUF är uppfyllda.
- 22 Vad gäller villkoret att vara direkt berörd har sökanden bland annat gjort gällande att den är direkt berörd av det angripna beslutet eftersom beslutet innebär att Republiken Italien i förhållande till privata företag som tillhandahåller social- och hälsovårdstjänster kan tillämpa ett system som medför förmåner i fråga om kostnader för arbetskraft och att rättsverkningarna av beslutet följer rent automatiskt, enbart med stöd av unionsrätten och utan någon annan mellanliggande bestämmelse, vilket gör det möjligt för Republiken Italien att tillämpa det ifrågasvarande förmånssystemet. Sökanden har erinrat om att kommissionen inte har bestritt att sökanden, liksom de 21 andra offentliga organ som under år 2014 gav in klagomål rörande olagligt statligt stöd till kommissionen, är verksamt på den italienska marknaden för social- och hälsovårdstjänster i konkurrens med privata tjänsteleverantörer. De offentliga organen har samma inkomster som de privata leverantörerna samtidigt som de har högre kostnader på grund av de aktuella nationella åtgärderna. I klagomålet från de 21 offentliga organen och i ansökan beräknades omfattningen av den faktiska skada som uppstått för de offentliga leverantörerna av social- och hälsovårdstjänster på grund av att de inte kunde få del av de aktuella nationella åtgärderna, då de var reserverade för privata tjänsteleverantörer. Sökanden har förklarat att den, eftersom lönekostnaderna utgör den största kostnaden (cirka 70 procent av omsättningen) för dem som tillhandahåller social- och hälsovårdstjänster, har lidit en skada som kan beräknas till cirka 528 000 euro per år på grund av att sökanden inte kan få del av de aktuella nationella åtgärderna. Sökanden har vidare förklarat att den faktiska situation som är relevant med avseende på artikel 107 FEUF, som ställer sökanden, i egenskap av offentligt företag, mot privata företag som tillhandahåller likadana tjänster, är marknaden för social- och hälsovårdstjänster, såsom den definieras i legge n. 328 – Legge quadro per la realizzazione del sistema integrato di interventi e servizi sociali (lag nr 328, en ramlag för genomförande av det integrerade systemet för ingripanden och sociala tjänster) av den 8 november 2000 (GURI nr 265 av den 13 november 2000 – ordinarie tillägg till GURI nr 186, s. 1).
- 23 Enligt domstolens fasta praxis är villkoret att en fysisk eller juridisk person ska vara direkt berörd av det beslut som talan avser, vilket föreskrivs i artikel 263 fjärde stycket FEUF, uppfyllt om två kriterier samtidigt är uppfyllda. För det första måste den ifrågasatta åtgärden ha direkt inverkan på den enskildes rättsliga ställning. För det andra får åtgärden inte lämna något utrymme för skönsmässig bedömning för dem som den riktar sig till, och som ska genomföra den, vilket innebär att genomförandet ska ha en rent automatisk karaktär och endast följa av unionslagstiftningen, utan tillämpning av några mellanliggande bestämmelser (se dom av den 6 november 2018, *Scuola Elementare Maria Montessori/kommissionen, kommissionen/Scuola Elementare Maria Montessori och kommissionen/Ferracci*, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 42 och där angiven rättspraxis).
- 24 När det specifikt gäller reglerna om statligt stöd ska det betonas att dessa har till syfte att bevara konkurrensen. Att kommissionen genom ett beslut på detta område – efter det att sökanden i ett klagomål till kommissionen har angett att de nationella åtgärderna inte var förenliga med detta syfte och medförde konkurrensnackdelar för sökanden – lämnar verkningarna av åtgärderna orörda, betyder således att det beslutet direkt påverkar dennes rättsliga ställning, i synnerhet dennes rätt enligt

EUF-fördragets bestämmelser om statligt stöd att inte utsättas för en snedvridning av konkurrensen genom de nationella åtgärderna i fråga (se dom av den 6 november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/kommissionen, kommissionen/Scuola Elementare Maria Montessori och kommissionen/Ferracci, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 43 och där angiven rättspraxis).

- 25 Det ska påpekas att enbart det förhållandet att det kan uppstå ett konkurrensförhållande inte medför att en sökande ska anses vara direkt berörd (se dom av den 6 november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/kommissionen, kommissionen/Scuola Elementare Maria Montessori och kommissionen/Ferracci, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 46 och där angiven rättspraxis).
- 26 I den mån villkoret att vara direkt berörd fordrar att den angripna rättsakten direkt inverkar på sökandens rättsliga ställning, ska unionsdomstolen kontrollera huruvida sökanden på ett relevant sätt har redogjort för skälen till varför kommissionsbeslutet kan ge denne en konkurrensnackdel och därmed påverka dennes rättsliga ställning (dom av den 6 november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/kommissionen, kommissionen/Scuola Elementare Maria Montessori och kommissionen/Ferracci, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 47).
- 27 Sökanden har i huvudsak gjort gällande att den lider skada på grund av att den har högre lönekostnader än de privata leverantörerna av social- och hälsovårdstjänster som gynnas av de aktuella nationella åtgärderna, som behållits av den italienska staten på grund av det angripna beslutet.
- 28 Det ska i detta avseende erinras om att sökandena i de mål som avgjordes genom domen av den 6 november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/kommissionen, kommissionen/Scuola Elementare Maria Montessori och kommissionen/Ferracci (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 50), lade fram bevis som styrkte att deras respektive etablissemang var belägna i omedelbar närhet till inrättningar som i princip kunde omfattas av de nationella åtgärder som bedömdes i det omtvistade beslutet, att de bedrev verksamhet som liknade deras och att de därmed var aktiva på samma tjänstemarknad och samma geografiska marknad.
- 29 I förevarande fall kan det konstateras att enbart omnämmandet av en skada orsakad av högre lönekostnaderna i förhållande till lönekostnaderna för de privata aktörerna på den italienska marknaden för "social- och hälsovårdstjänster" inte i sig utgör en relevant redogörelse för skälen till att det angripna beslutet kan försätta sökanden i en ofördelaktig konkurrenssituation och följaktligen inverka på sökandens rättsliga ställning. Det kan i detta hänseende påpekas att de aktuella nationella åtgärderna inte avser vissa särskilda tjänster eller geografiska marknader, utan de privata aktörerna i Italien i allmänhet. Vidare kan det betonas att lag nr 328, även om den på grund av sin karaktär av ramlag kan beröra leverantörer av social- och hälsovårdstjänster, innehåller allmänna föreskrifter som hänför sig till sektorns organisation, men inga exakta uppgifter om den relevanta marknaden. Detta innebär att det inte är möjligt att fastställa om alla de aktörer som omfattas av ramlagen är konkurrenter till varandra.
- 30 Under dessa omständigheter är det nödvändigt att kontrollera om sökanden på ett relevant sätt har redogjort för den marknad sökanden är verksam på och angett vilka aktörer som eventuellt gynnas av de aktuella nationella åtgärderna som sökanden konkurrerar med, för att förstå vilken negativ inverkan de nationella åtgärderna, som upprätthållits genom det angripna beslutet, kan ha på sökandens konkurrensförmåga.
- 31 Det kan i detta avseende konstateras att sökanden tillhandahåller social- och hälsovårdstjänster och att det av handlingarna i målet framgår att sökanden är etablerad i kommunen Pederobba som ligger i regionen Veneto. Sökanden anser att den konkurrerar med privata aktörer som tillhandahåller social- och hälsovårdstjänster. Sökanden räknar upp vissa företag från andra medlemsstater i unionen som är

etablerade i Italien och som är verksamma inom samma sektor för att visa att villkoret avseende påverkan på handeln mellan medlemsstaterna i den mening som avses i artikel 107 FEUF är uppfyllt i förevarande fall.

- 32 Tribunalen finner emellertid, för det första, att det inte är möjligt att fastställa den relevanta marknaden eller konkurrenssituationen på den relevanta marknaden utifrån sökandens argument och de omständigheter som nämnts ovan i punkt 31. Sökanden har nämligen endast nämnt social- och hälsovårdstjänster i form av bland annat vård till äldre utan att precisera på vilka villkor dessa tjänster erbjuds och utan att närmare ange om uttrycket "social- och hälsovårdstjänster" avser en separat marknad eller om det avser flera tjänstemarknader. Detta framgår nämligen inte klart av sökandens inlagor som tycks hänvisa till en sektor snarare än till en separat marknad. Detta intryck stärks av att sökanden har nämnt flera typer av tjänster, i likhet med ramlag nr 328, vilken sökanden har hänvisat till. Sökanden har till exempel räknat upp företag som tillhandahåller "sociomedicinska" tjänster, "hälsovårdstjänster", tjänster inom "sektorerna för hälsa och sociala frågor" eller företag som har "boenden för äldre".
- 33 Vidare framgår det inte av handlingarna i målet på vilken geografisk marknad sökanden är verksam. Sökanden har utan att precisera närmare angett att den är verksam på den italienska marknaden. Samtidigt räknar sökanden upp dels utländska aktörer och aktörer som är verksamma i flera italienska regioner, såsom Emilia-Romagna, Lazio, Ligurien, Lombardiet, Piemonte, Puglia, Toskana, Sardinien och Veneto. Sökanden har även angett att den är etablerad i kommunen Pederobba. Det är emellertid inte möjligt att utifrån dessa uppgifter dra slutsatsen på vilken geografisk marknad sökanden anser att den faktiskt är verksam, i synnerhet som det inte har preciserats på vilka villkor social- och hälsovårdstjänsterna tillhandahålls. Sökanden har bland annat inte preciserat om dessa tjänster tillhandahålls på lokal, regional, nationell eller internationell nivå.
- 34 Det kan, för det andra, konstateras att sökanden inte har preciserat vilka aktörer, som eventuellt kan gynnas av de aktuella nationella åtgärderna, sökanden anser sig konkurrera med. Utan konkreta uppgifter i detta hänseende kan sökanden inte styrka att den befinner sig i en ofördelaktig konkurrenssituation. Det ska i detta avseende, såsom angetts i punkt 25 ovan, preciseras att enbart det förhållandet att det kan uppstå ett konkurrensförhållande inte medför att en sökande ska anses vara direkt berörd. Det räcker således inte att, såsom sökanden har gjort, ange ett abstrakt begrepp såsom privata aktörer eller att räkna upp företag som är verksamma inom samma sektor utan att förklara varför och hur dessa företag kan anses vara konkurrenter till sökanden.
- 35 Mot bakgrund av dessa överväganden finner tribunalen att sökanden, utan de preciseringar som anges i punkterna 32–34 ovan, i enlighet med den rättspraxis som angetts ovan i punkt 26, inte på ett relevant sätt har redogjort för skälen till att det angripna beslutet kunde medföra en konkurrensnackdel för sökanden och följaktligen inverka på sökandens rättsliga ställning. Kriteriet att vara direkt berörd är därför inte uppfyllt i förevarande fall.
- 36 Av detta följer att talan ska avvisas i sin helhet, utan att det är nödvändigt att uttala sig om de övriga kriterierna i artikel 263 fjärde stycket sista delen av meningen FEUF och om de övriga rättegångshinder kommissionen har gjort gällande.
- 37 Det framgår av artikel 144.3 i rättegångsreglerna att om svaranden framställer en invändning om rättegångshinder eller om bristande behörighet enligt artikel 130.1 i rättegångsreglerna, ska interventionsansökningarna prövas först efter det att invändningen har avslagits eller beslut har fattats om att invändningen ska prövas i samband med att målet avgörs i sak. Enligt artikel 142.2 i rättegångsreglerna är interventionen accessorisk till huvudtvisten och ändamålet med interventionen förfaller bland annat när talan avvisas.

- 38 Eftersom talan ska avvisas i sin helhet finns det i förevarande fall inte längre anledning att pröva de interventionsansökningar som ingetts av Ipab di Vicenza, Ipab Casa Gino e Pierina Marani, Ipab Centro Residenziale per Anziani di Cittadella, Azienda Pubblica dei Servizi alla Persona "Grimani Buttari – residenze per Anziani in Osimo" och Republiken Italien.

Rättegångskostnader

- 39 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 40 Kommissionen har yrkat att sökanden ska förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader. Eftersom sökanden har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.
- 41 Med tillämpning av artikel 144.10 i rättegångsreglerna ska Ipab di Vicenza, Ipab Casa Gino e Pierina Marani, Ipab Centro Residenziale per Anziani di Cittadelli, Azienda Pubblica dei Servizi alla Persona "Grimani Buttari – residenze per Anziani in Osimo" och Republiken Italien var och en bära sina rättegångskostnader hänförliga till interventionsansökningarna.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

följande:

- 1) **Talan avvisas.**
- 2) **Det finns inte längre anledning att pröva de interventionsansökningar som ingetts av Ipab di Vicenza, Ipab Casa Gino e Pierina Marani, Ipab Centro Residenziale per Anziani di Cittadella, Azienda Pubblica dei Servizi alla Persona "Grimani Buttari – residenze per Anziani in Osimo" och Republiken Italien.**
- 3) **Istituzione pubblica di assistenza e beneficenza "Opere Pie d'Onigo" ska ersätta rättegångskostnaderna.**
- 4) **Ipab di Vicenza, Ipab Casa Gino e Pierina Marani, Ipab Centro Residenziale per Anziani di Cittadelli, Azienda Pubblica dei Servizi alla Persona "Grimani Buttari – residenze per Anziani in Osimo" och Republiken Italien ska var och en bära sina rättegångskostnader hänförliga till interventionsansökningarna.**

Luxemburg den 24 september 2019.

Justitiesekreterare
E. Coulon

Ordförande
M. Prek